

International Educational Corporation
National University “Odesa Law Academy”

INNOVATION AND INTERNATIONALISATION IN HIGHER EDUCATION

**PROCEEDINGS
of the British–Ukrainian Conference**

*London,
16 October 2025*

ІННОВАЦІЇ ТА ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

**МАТЕРІАЛИ
британсько-української конференції**

*м. Лондон,
16 жовтня 2025 року*

Odesa
“Yurydychna Literatura”
2025

UDC 378(410:477)(063)

I-64

Edited by **S. V. Kivalov**, Doctor of Law, Professor, Academician

Executive Editor: **D. A. Minchenko**

Innovation and Internationalisation in Higher Education : proceedings of the British-Ukrainian Conference (London, 16 October 2025) = Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті : матеріали британсько-української конференції (Лондон, 16 жовтня 2025 року) / edited by S. V. Kivalov ; executive editor D. A. Minchenko ; International Education Corporation ; National University “Odesa Law Academy”. — Odesa : Yurydychna Literatura, 2025. — 520 p.

ISBN 978–966–419–457–7

The proceedings of the British-Ukrainian Conference “*Innovation and Internationalisation in Higher Education*” are devoted to the development of joint educational and research initiatives, strengthening academic mobility, and promoting the exchange of experience between the academic communities of both countries. They also highlight the creation of new formats of cooperation in the fields of research, technology, and innovation. The implementation of British educational practices and international standards serves as a key factor in reforming the higher education system of Ukraine, contributing to its modernisation and successful integration into the European and global educational and research space.

UDC 378(410:477)(063)

Матеріали британсько-української конференції «*Інновації та інтернаціоналізація у вищій освіті*» присвячені розвитку спільних освітніх і наукових ініціатив, посиленню академічної мобільності, обміну досвідом між науково-педагогічними спільнотами двох країн, а також створенню нових форматів взаємодії у сфері досліджень, технологій та інновацій. Застосування британських освітніх практик і міжнародних стандартів є важливим чинником реформування системи вищої освіти України, сприяючи її модернізації та успішній інтеграції в європейський та міжнародний освітній і науковий простір.

The materials are published in the authors' editions.

The authors bear full responsibility for the quality, accuracy, and originality of their contributions.

© International Educational Corporation, 2025

© National University “Odesa Law Academy”, 2025

ISBN 978–966–419–457–7

ність: без системної підтримки з боку держави чи партнерів навіть найкращі ініціативи залишаються короткостроковими. По-п'яте, ризик залежності: коли співпраця з органами влади починає диктувати зміст викладання чи досліджень, що може загрожувати академічній автономії. Тому важливо зберігати баланс між відкритістю до партнерства та незалежністю мислення, що є основою вищої освіти.

Список використаних джерел

1. Круглов В. В. Державно-приватне партнерство як інструмент модернізації системи вищої освіти. *Освітня аналітика України*. 2025. № 1. С. 5–16. URL: <https://science.iea.gov.ua/en/2025-1-5-16en/>
2. Матюкова Г. Система освітнього партнерства у закладах вищої освіти. *Молодий вчений*. 2024. № 8. URL: <https://molodyivchenyi.ua/index.php/journal/article/view/6171>
3. European University Association (EUA). Development and Strategic Benefits of Learning and Teaching Centres. Brussels: EUA Publications, 2024. 47 p. URL: <https://eua.eu/resources/publications.html>
4. Національний університет «Одеська юридична академія». Офіційний сайт. URL: <https://onua.edu.ua/ua>
5. Шевченко А. Є. Теоретичні основи дослідження державно-приватного партнерства як інструменту післявоєнного економічного відновлення України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Право. 2024. Вип. 82, ч. 2. С. 284–294. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2024/05/47-1>
6. Тарасенко С. І. Партнерство університету та бізнесу: форми та вплив на інноваційний розвиток. *Економіка і суспільство*. 2018. № 13. С. 49–57. URL: <https://dspace.khadi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/208e46e2-9c1e-48fa-aaf4-98b13b6fa42a>
7. Research England / UKRI. Knowledge Exchange Framework (KEF) Guidance. London: UK Research and Innovation, 2023. 54 p. URL: <https://re.ukri.org/knowledge-exchange/knowledge-exchange-framework>

Томчаковська Ю. О.

доктор філологічних наук, доцент, завідувачка кафедри іноземних мов,
Національний університет «Одеська юридична академія»

АКАДЕМІЧНА АНГЛІЙСЬКА МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАЛУЧЕННЯ СТУДЕНТІВ ДО ДОСЛІДНИЦЬКИХ ПРАКТИК

У сучасній системі вищої освіти вміння ефективно використовувати академічну англійську мову стало одним із ключових компонентів залучення студентів до дослідницької діяльності. Оскільки університети прагнуть інтернаціоналізувати навчальні програми та

впроваджувати навчання, засноване на дослідженнях, академічна мовна компетентність функціонує не лише як комунікативна навичка, а й як когнітивний інструмент, що підтримує критичне мислення, конструювання знань і включення у науково-дисциплінарний дискурс. Академічна англійська мова дає студентам змогу отримувати доступ до наукових джерел, формулювати дослідницькі проблеми, обґрунтовувати вибір методології та представляти результати у світових академічних спільнотах. Таким чином, вона є ключовим механізмом інтеграції здобувачів освіти у дослідницькі практики та розвитку нового покоління науковців.

Академічна англійська мова підтримує когнітивну залученість, надаючи студентам мовні ресурси для вираження складних інтелектуальних дій, таких як аргументація, синтез, оцінювання та інтерпретація. Дослідження показують, що професійний розвиток викладачів у сфері академічної мовної грамотності допомагає інтегрувати дослідницькі завдання у навчальний дискурс, посилюючи академічне міркування та використання фахової термінології [1]. Завдяки структурованому ознайомленню з академічними жанрами (анотації, наукові статті, конференційні презентації) здобувачі освіти засвоюють логіку дослідження та здобувають упевненість у входженні до наукового діалогу.

Крім того, еволюція академічної мови у цифрових наукових середовищах формує нові комунікативні вимоги. Сучасні дослідження підкреслюють, що академічна англійська охоплює тепер мультимодальні, колаборативні та цифрові компетентності, які трансформують способи проведення й представлення наукових досліджень [2]. Студенти мають не лише опановувати традиційні академічні жанри, а й орієнтуватися в цифрових платформах, системах управління бібліографією та інструментах спільної роботи, що визначають дослідницькі практики XXI століття.

Залучення до навчання на основі досліджень створює сприятливі умови для розвитку академічної мовної компетентності. Читання емпіричних досліджень, огляд літератури та написання дослідницьких пропозицій одночасно стимулюють мовну точність та глибину концептуального розуміння. Під час написання оглядів літератури, обґрунтування тверджень за допомогою доказів, участі у постерних сесіях або студентських конференціях студенти залучаються до автентичного дослідницького дискурсу. Таким чином, академічна англійська стає засобом соціалізації у наукову культуру, дозволяючи здобувачам освіти опанувати науковий стиль, використовувати мовні засоби пом'якшення (*hedging*), цитування та брати участь у взаємному рецензуванні, характерному для академічних спільнот.

Водночас ефективне поєднання дослідницької діяльності та навчання академічної англійської потребує стратегічного педагогіч-

ного планування. Заклади освіти повинні створювати завдання, які поєднують мовну підтримку та можливості для самостійного дослідницького мислення. Як зазначають сучасні науковці, викладання академічної англійської у вищій школі потребує чіткої поетапної підтримки, прямого навчання дискурсивним моделям та багаторазового зворотного зв'язку, особливо для багатомовних студентів, які одночасно опановують і мову, і дослідницькі навички [3].

Попри очевидні переваги, існують і труднощі. Студенти можуть стикатися з проблемами академічного реєстру, дискурсивних норм та критичного аналізу джерел; викладачі — з різним рівнем мовної підготовки здобувачів або браком часу на індивідуальну підтримку. Дослідники наголошують, що сталість розвитку академічної англійської потребує системної підтримки викладачів, інтеграції академічної мови на рівні всього навчального плану та оцінювання, узгодженого з дослідницькими компетентностями [1; 3]. Крім того, цифровізація академічного спілкування зумовлює необхідність навчання технологічній грамотності та формуванню етичної академічної практики письма [2].

Академічна англійська мова є «вхідним квитком» до дослідницької діяльності, формуючи інтелектуальний розвиток студентів та їхню здатність функціонувати у глобальних академічних середовищах. Вона є не просто лінгвістичною навичкою, але комплексним соціально-когнітивним інструментарієм, що дає можливість мобілізувати знання, застосовувати критичне мислення та вести науковий діалог. За умови стратегічного викладання та інтеграції в дослідницьке навчання академічна англійська дозволяє студентам критично читати, аналітично писати, синтезувати складну інформацію та впевнено представляти результати у мультимодальних і міжкультурних контекстах. Ефективне навчання академічної англійської також формує етичну поведінку дослідника — точність цитування, уникнення плагіату, відповідальне використання цифрових та AI-інструментів, що узгоджується з принципами академічної доброчесності.

Більше того, володіння академічним дискурсом посилює професійні перспективи студентів, роблячи можливими участь у конференціях, публікаціях, академічній мобільності та міжнародних дослідницьких проєктах. Оскільки вища освіта дедалі більше орієнтується на навчання, засноване на дослідженні, цифрову науку та глобальну академічну взаємодію, зміцнення академічної англійської залишається ключовим для підготовки студентів до повноцінної участі в науковій культурі. Зрештою, оволодіння академічною англійською дозволяє майбутнім ученим будувати аргументи, переосмислювати припущення, пропонувати власні ідеї та брати активну участь у професійних і академічних спільнотах, сприяючи інноваціям і розвитку знань у міжнародному академічному просторі.

Список використаних джерел

1. Bowers E., Fitts S., Quirk M., Jung W. Effective strategies for developing academic English: professional development and teacher practices. *Bilingual Research Journal*. 2010. Vol. 33. P. 95–110. DOI: <https://doi.org/10.1080/15235881003733407>.
2. Khabbazbashi N., Chan S., Clark T. Towards the new construct of academic English in the digital age. *ELT Journal*. 2023. Vol. 77. P. 207–216. DOI: <https://doi.org/10.1093/elt/ccac010>.
3. Li H. Teaching academic English in higher education: strategies and challenges. *Frontiers in Education*. 2025. Vol. 10. Article 1559307. DOI: <https://doi.org/10.3389/feduc.2025.1559307>.

Туляков В. О.

доктор юридичних наук, професор кафедри кримінального права,
Національний університет «Одеська юридична академія»,
експерт ЄС; суддя ad hoc Європейського суду з прав людини

КРИМІНОЛОГІЧНЕ МИСЛЕННЯ ЯК ТВОРЧЕ РУЙНУВАННЯ

1. Вступ. Маргіналізація кримінології у сучасній юридичній освіті становить не лише дисциплінарну втрату, а й глибоке викривлення правової раціональності. Коли кримінологію скорочують або виключають із навчальних програм, втрачається системне розуміння злочину, покарання та соціального контролю. Юридична освіта перетворюється на набір процедурних інструкцій, а не на науку про справедливість. Кримінологічне мислення, що спирається на критичну традицію Беккера (1963), Баратти (1991), Гарленда (2001) та Тулякова (2025 b), надає інструменти для критики офіційних наративів, викриття маніпуляцій зі статистикою та реконструкції кримінальної політики відповідно до соціальної реальності, а не політичної риторики [2; 3; 9; 12].

2. Криза кримінологічної освіти та її наслідки. Сучасна політика обмеження кримінологічної освіти в Україні віддзеркалює поствторитарну тенденцію: пріоритет технократичного права над аналітичним мисленням. Без глибокої кримінологічної підготовки випускники стають технічними виконавцями норм, а не інтерпретаторами їхнього змісту. Це звужує професійні компетенції, посилює каральну парадигму та підриває критичне мислення. Порівняльний аналіз показує, що Україна рухається у протилежному напрямку від світових тенденцій, де кримінологія стала ключовою дисципліною у розробці превентивних і доказових політик [5; 14]. У провідних уні-

Кос'яненко С. О.

Майбутнє інтернаціоналізації: сучасне управління
університетами та інновації в навчальних програмах 294

Латковська Т. А.

Сприяння інтеграції міжнародних освітніх стандартів
між закладами вищої освіти України та Великої Британії 300

Мельник О. В.

Фахова передвища освіта та британська подальша освіта:
узгодження кваліфікацій та траєкторії професійного
зростання 303

Мінченко Р. М., Мінченко Д. А.

Стратегічне управління вищою освітою: від планування
до навчання. Досвід британсько-українського партнерства 308

Сарибасєва Г. М.

Інноваційні підходи до викладання у юридичних вищих
навчальних закладах: тенденції, можливості та виклики 312

Слободянюк О. В.

Роль університетів у підготовці менеджерів для економічної
відбудови України 315

Смазнова І. С.

Британський досвід у сфері медіа-комунікації
та його значення для модернізації української освіти 318

Строченко Л. В.

Формування навичок наукової комунікації англійською
мовою у майбутніх дослідників 321

Тодошак О. В.

Мотиваційна дилема адміністративного партнерства
та шляхи її інституційного закріплення 324

Томчаковська Ю. О.

Академічна англійська мова як інструмент залучення
студентів до дослідницьких практик 327

Туляков В. О.

Кримінологічне мислення як творче руйнування 330

Ульянова Г. О.

Вплив ШІ на традиційне уявлення про порушення академічної
добросовісності та плагіат 334